

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

PROSINEC 1999

8.30	BK	Jiří Gruber	5. prosince	9.00	BD	Jaroslav Vitek
10.00	ČK	Jiří Gruber	<i>2. adventní</i>	10.00	Kuř	Naděje Popelářová
14.15	Rych	Jiří Gruber		13.45	Tiř	Jaroslav Vitek
8.30	BK	Olga Tydlitátová	12. prosince	9.00	BD	Jiří Malý
10.00	ČK	Olga Tydlitátová	<i>3. adventní</i>	9.45	Tiř	Naděje Popelářová
8.30	BK	Jiří Gruber	19. prosince	9.00	BD	Naděje Popelářová
10.00	ČK	Jiří Gruber	<i>4. adventní</i>	10.00	Kuř	Jaroslav Vitek
14.15	Rych	Jiří Gruber		13.45	Tiř	Jaroslav Vitek
15.00	BK	<i>dětská slavnost</i>		19.30	BD	
16.00	BK	Olga Tydlitátová	24. prosince	16.00	BD	Jiří Malý
23.00	ČK	Štěpán Hájek	<i>Stedry den</i>			
8.30	BK	Jiří Gruber, VP	25. prosince	9.00	BD	Jaroslav Vitek, VP
10.00	ČK	Jiří Gruber, VP	<i>Narozeni Pane</i>	10.00	Kuř	Naděje Popelářová, VP
14.15	Rych	Jiří Gruber, VP	26. prosince	13.45	Tiř	Naděje Popelářová, VP
17.00	ČK	Olga Tydlitátová	<i>1. po narozeni Pane</i>	9.00	BD	Jan Pokorný
10.00	ČK	Jiří Gruber, VP	31. prosince	17.00	BD	Jaroslav Vitek
			<i>Starý Rok</i>	9.00	BD	Jaroslav Vitek, VP
9.00	BK	Josef Veselý	1. ledna	10.00	Kuř	
14.15	Rych	Jiří Gruber	<i>Nový Rok</i>	13.45	Tiř	Jaroslav Vitek, VP
			2. ledna	9.00	BD	
			<i>2. po narozeni Pane</i>			

LEGENDA:	BK	Betlémský kostel	BD	Blahoslavův dům
	ČK	Červený kostel	Tiř	Tišnov
	Rych	Újezd - Rychmanov	Kuř	Kuřim
	fara	Opletalova 6	VP	Večere Pane

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

SESKÁVÁNÍ

PROSINEC 1999

ČÍSLO 10

ROČNÍK 1

Evangelium Spasitele

Rozhovor s kurátorem
Ing. Milanem Ryšavým

Za všechno může jablko

Vzpomínka na Milana Mrázka

Mistr a Markétka

Hesla mladých svišťů

Armáda spásy

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

Vítejte Pána

Tak, jako světla stromků planou,
tak hoří jasně v duši mé
radost nad zvěstí požehnanou,
ze které se dnes těšíme.

Ať všechny zvony mocně znějí,
aby je každý uslyšel,
ať ve své písni vyprávějí,
že dobrý Ježíš světem šel.

Vítejte Pána po všem světě,
vítejte krále věčného!
Skloňte se všichni u dítěte
z Boží nám lásky daného.

Svá smutná srdce otevřete,
aby moh' do nich lásku dát,
a potom vděčně spolu jděte
v modlitbě Bohu děkovat

*Báseň je vybrána z knihy... jen ozvěna
Tvého Slova, kterou jako básnický vý-
bor z díla Josefa Batelky připravili
Marie a Vladimír Taichovi. Ilustrace
uvnitř sbírky jsou dílem samotného au-
tora. Knižku právě vydalo nakladatel-
ství EMAN.*

eš

Evangelium Spasitele

Na jedné z kovových krabic v berlínském papyrologickém muzeu bylo pod inventárním číslem 22220 poznamenáno: "Několik fragmentárních pergamenů, snad Ježíšovy apokryfní výroky - zhruba 6. století. Staré! Opatrně!" Protože texty byly ve špatném stavu, nikomu se do jejich průzkumu nechtělo. Profesor Hedrick se do toho pustil asi před čtyřmi lety. Ukázalo se, že pergamen byl napsán koncem 5. století, ale jedná se o koptský překlad řeckého textu, jehož originál vznikl pravděpodobně v polovině 2. století. V textu jsou citáty z Matoušova a Janova evangelia, ale jsou tam i některé dosud neznámé Ježíšovy výroky. Některé mohou být pozdní výtvary, ale část se zdá být záznamem mnohem starší ústní tradice, která může sahát až do prvního století, ne-li k Ježíši samotnému. Musíme předpokládat, že výroky prošly v ústní tradici určitou transformací, ale přece jen jsou tam některé, u nichž máme důvodné podezření, že jsou původní.

Čteme tu například: "**Kdo je mi blízko, je blízko ohni**". Podobný výrok se objevuje u Lukáše a v tzv. Tomášově evangeliu. "Přišel jsem uvrhnout oheň na zem a jak je mi úzko, dokud nevzplane" Je to záhadné slovo, s kterým si už ve starověku nevěděli vykladači rady. Křesťané by těžko vymysleli výrok, kterému by sami nerozuměli. Zdá se tedy, že je to jedna ze stop velmi staré tradice o Ježíšovi. Jiné výroky by mohly být transformací nebo nezávislou podobou výroků nám známých: "**Jsem mezi vámi jako dítě**." To je velmi blízké slovu z Mt 19,14 o tom, že království Boží patří dětem. Jiný výrok, který potvrzuje velmi starou tradici je Ježíšovo slovo z getsemanské modlitby: "**Odejmi od mne tento kalich**". Getsemanská tradice byla církví často potlačována, protože se zdálo, že tu Ježíš projevuje jakousi slabost. V církvi se velmi rychle prosadil obraz Ježíše pouze jako Boha. Jeho lidská úzkost byla potlačována. U Lukáše už Ježíš hledí na všechno se stoickým klidem a všechno předem předvídá.

Jsou tam samozřejmě i výroky, které se nám zdají být poznamenány mírně únikovou zbožností pozdějších okrajových křesťanských kruhů, reprezentovaných hlavně gnostickým hnutím. Třeba výrok: "**Již se zjevují v plné slávě**" nebo "**Ve mně je plnost života**." Podobné výroky známe z Janova evangelia, ale zde jsou vytrženy z bezprostřední souvislosti s Ježíšovým utrpením a životem.

Výrok: "**Jsem král**" známe ze spisu, kterému se říká "Didaché - učení dvanácti apoštolů" z konce 1. století. Hned za ním přijde výrok: "**Budu proklát mečem**", což může být nárazka na scénu z janovských pašijí, kde žoldněr probodne Ježíšovi bok. Je tam i nárazka, že Ježíš sestupuje, aby kázal duším v pekle. To známe z 1Pt a Apoštolského vyznání víry.

Zvláštní výrok, který nedovedeme vysvětlit (je jich ovšem víc) zní: "**Všechno můžete dělat s radostí ...**". Zde je fragment přerušen a přímá souvislost chybí, "**... protože člověk je sám za sebe odpovědný**". Je tu použito zvláštní řecké slovo, které koptština nemá - autesúsios. Přesně nevíme, co zde znamená. Bud' že je člověk bytost, která podléhá Božímu soudu, tj. není bytost přírodní, ale právní a proto nese odpovědnost. Nebo to znamená, že člověk je osvobozen od osudového vědomí, že je řízen nějakou slepou silou, které se sám nemůže vzepřít. Může to však být i gnostická spekulace, že člověk má Pána Boha jakoby sám v sobě. Je to záhadný výrok, který bude jistě přitahovat pozornost mnoha biblistů.

Vypsal jsem ještě několik dalších zajímavých výroků: "**Blahoslavený, kdo se mnou bude jíst v království nebes**" - velice blízké tradici o ustanovení večeře Páně. Nebo: "**Vy jste sůl země a světlo světa**." "**Nespěte, bděte**". "**Já jsem pastýř, který dává život za vás**" - téměř doslovný citát z Janova evangelia. "**Vy jste mé tělo**." "**Vy jste mé údy**" jsou zase obrazy pavlovské.

Už tento první obraz ukazuje, že se jedná o zajímavý a důležitý nálezk.

(úryvek z přednášky prof. Petra Pokorného z 10.11. ve sborovém sále na Opletalově)

Rozhovor s kurátorem sboru ČCE Brno I. Ing. Milanem Ryšavým

připravila PhDr. Eva Šimková

Bratře kurátore, povězte, prosím, úvodem něco o sobě a své rodině.

Moje rodina pochází z miroslavského sboru, kde jsem se narodil, vyrostl a až vlastně v dospělém věku jsem odešel za prací do Brna. Jsem vděčný rodičům, že mě vedli od dětských let k víře a jsem vděčný miroslavskému sboru za všechno, co jsem tam mohl poznat.

Máte sourozence?

Mám dva bratry, oba zůstali v Miroslavi a působí ve sboru. Víte, do dneška jsem úplně nepochopil, jak tam evangelické kořeny velice silně působily a byť třeba mám i důvody si říkat, že ne všechno, co pochází ze staré evangelické tradice, je v pořádku, tak zrovna v Miroslavi to působí velice silným vlivem a ten sbor drží pohromadě. Za mnoho věcí jsem také vděčný bratru faráři Vladimíru Kalusovi a jeho ženě Janě. Nemohu ani pominout, že jsme vyrůstali s Pavlem Kalusem. Byli jsme vrstevníci a strávili jsme spolu spoustu času ve Sdružení i na lesních brigádách, které jeho otec tehdy organizoval. Pavel postupně vedení lesních brigád převzal. Scházela se na nich nejen miroslavská mládež, ale i mládež z mnoha jiných sborů, byť to bylo v době nesvobody nejjednodušší. Byli jsme s Pavlem za ty časy velice vděční i za to, že jsme mohli spolupracovat v brněnském sboru.

Svou ženu jste našel také v Miroslavi?

Ano, svou ženu Ladislavu jsem našel v miroslavském sboru, je ze sousední vesnice. A k tomu mohu říct, jak obdivuhodné jsou Boží cesty. Znali jsme se ze Sdružení a mnoho let nás naprosto nenapadlo, že bychom zrovna my dva k sobě měli patřit, ale až mně bylo 23 let a mé ženě o tři méně, tak jsme k tomu přišli během několika dnů s jistotou, že nás Pán k sobě přivedl. Tato jistota nám i teď v životě pomáhá, zvláště, když někdy přijdou nelehké dny.

Vaše žena se také aktivně zapojila do práce sboru?

Ve sboru vznikl dětský klub, který v současné době vede. Myslím, že se jí ta práce daří. Původní myšlenka byla, aby se k dětem dostala evangelijní zvěst jinak, než klasickou starou formou nedělní školy či biblických hodin pro děti.

Nastoupil jste do funkce kurátora po bratru MUDr. Doleželovi. Byl jste už předtím členem staršovstva?

Byl jsem členem staršovstva už několik let. Ještě pod vedením bratra faráře Pokorného jsme byli - několik mladších bratří - kooptováni do staršovstva jako členové s hlasem poradním a potom postupně někteří z nás byli zvoleni. Po rezignaci bratra kurátora Doležela v roce 1992 jsem byl zvolen do této funkce. Bylo to pro mne hodně, hodně těžké rozhodování, protože jsem měl třicet let a na něco takového jsem se necítil. Někdy ale člověk má poslechnout, i když se mu hodně nechce.

Mohl být bratr Doležel vaším vzorem jako kurátor nebo si myslíte, že je to potřeba dělat už zase nějak jinak?

Já se přiznám, že jsem nebyl s bratrem Doleželem nějak v osobně úzkém vztahu, abych poznal, jakým způsobem tu práci vedl. Samozřejmě jsem viděl výsledky té práce, viděl jsem jeho veliké nasazení pro věc sboru a byl mi příkladem v tom, jak dokázal být pevný a rozhodný.

To je myslím zapotřebí?

Je to moc dobře a já se musím v tom směru stále mnoho učit.

Jaké je vaše občanské povolání?

Jsem strojní inženýr a pracuji ve firmě, která byla původně První brněnskou strojírnou. Teď ji převzala firma ABB, což je světový koncern, který se zabývá výrobou energetických zařízení. Od chvíle, kdy jsem ukončil Vysoké učení technické, stále pracuji v oboru, který jsem vystudoval a který mám rád a z tohoto pohledu mě zaměstnání přináší uspokojení.

V práci máte jistě velké nasazení. Zbývá vám ještě síla a čas pro práci kurátora? Dá se to všechno skloubit?

Někdy se to kloubí dost obtížně. Nejsem workholik a nemůžu obětovat zaměstnání všechnen volný čas, ani nemohu. Mám tři věci: zaměstnání, rodinu a sbor. Teď bych nechtěl říkat priority, každá má svou důležitost, ale problém tkví v tom, že mám dost často služební cesty. Pro práci ve vedení sboru je třeba čas a mně trvalo nějaký rok, než jsem si ten čas dokázal zorganizovat. V době spolupráce s bratrem farářem Pavlem Kalusem to z mé strany asi nebylo nejlepší. On byl ochoten a rád přebíral i práci organizační a technickou, a to nebylo zcela v pořádku. Později se to myslím zlepšilo.

Co považujete za nejtěžší ve funkci kurátora?

To je pro mne těžká otázka. Asi nejtěžší bude nebyt závislý na lidských hodnoceních a snažit se svou zodpovědnost udržet v pořádku především před Pánem Bohem.

Máte nějakou představu, čeho byste chtěl v tomto sboru dosáhnout, co by se mělo zlepšit?

Toužím po tom, aby náš sbor byl živý. Ve srovnání s mnoha jinými živý je ve spoustě aktivit, ale přál bych si, aby do života sboru bylo zapojeno mnohem víc lidí, kteří jsou - nazvěme to - na okraji, kteří ve sboru nežijí a žádnou sborovou aktivitu nevyvíjejí.

Chcete oslovit i matrikové členy?

Ano, přesně tak a ještě další věc by měla být snahou celého našeho sboru - abychom co nejvíce hleděli na Boží slovo a na to, co chce Pán Bůh po nás.

Měli by asi jedni o druhé projevovali větší zájem?

Ano, to jistě. Já sám se snažím mít stejný vztah ke všem členům sboru, mladým i starším, ale je pravda, že někdy pociťuji, že jsme v té své evangelické zbožnosti taková "studena čumáci", což mě netěší a myslím, že bychom v tom potřebovali taky obnovu.

Co považujete, bratře kurátore, za nezbytné v životě křesťana?

Řekl bych to asi takto - od samého počátku, kdy jsem byl už schopen o víře samostatně uvažovat, jsem byl díky vedení svých rodičů přesvědčen, že Pán Bůh je a že je dobré v něho věřit, ale takové osobní se přiznání k Pánu Ježíši bylo, až když jsem byl konfirmovaný. Konfirmace je jednoznačná záležitost, kdy se k víře člověk musí veřejně vyjádřit a já jsem to vyznání bral velmi vážně. Přesto ale trvalo ještě nějaký čas, než jsem našel opravdu osobní vztah s Bohem a než jsem mohl upřímně vyznat, že Pán Ježíš je mým Pánem. Tohleto pokládám za moc důležité nejen pro svůj duchovní život, ale myslím, že je to důležité pro každého křesťana, i když třeba nemůže říct nějaké datum, kdy k tomuto poznání dospěl. Je moc důležité, abychom tuto jistotu, že Pánu Ježíši patříme, měli a uvědomovali si ji.

Prožil jste krizi víry po konfirmaci, nějaké pochybnosti?

Pochybnostem se asi nikdo zcela nevyhne, ale krizi víry bych to asi nazvat nemohl. Co mi skutečně dříve chybělo, bylo právě to osobní poznání Ježíše jako Pána a Spasitele.

Chtěl byste prostřednictvím Setkávání vzkázat něco členům sboru?

Chtěl bych bratry a sestry pozvat na modlitební chvíle, ke kterým se scházíme každou neděli na Opletalově ulici v 9,40 hod. Jsem velice vděčný, že staršovstvo přijalo návrh, aby ve sboru byla i tato možnost společných modliteb za to, co náš sbor a církev potřebuje, co je aktuální. Je to jedna z věcí, o níž si myslím, že nám chybí - učit se spolu modlit. Nevím, jestli všichni vědí o těchto modlitebních chvílích. Bývá nás tam poměrně málo. Jsem si vědom toho, že ne každý člen sboru touží po takovém způsobu modliteb a jsem vděčný za všechny, kteří se modlí v tichu svého pokoje. Je to asi ten nejlepší způsob modlitby a je moc potřebný, ale chtěl bych pozvat ty, kdo společné modlitby vidí jako možné a dobré, aby přišli o nedělích v 9,40 na Opletalovu do klubovny mládeže. Končíme za pět minut deset, abychom stihli bohoslužbu v Červeném kostele.

Společenská

Sbor Brno I

V prosinci oslaví své narozeniny:

2. 12.	Patočková Božena	z Brna - Stránic	80
7. 12.	Dusík Ondřej	z Brna - Bohunic	20
8. 12.	Sýkora Antonín	z Brna - Jundrova	84
9. 12.	Sobotka Karel	z Brna - Pisárek	83
10. 12.	Fleischer Ivan	z Brna - Veveří	60
10. 12.	Bačáková Vilma	z Brna - Židenic	87
11. 12.	Hadlač Michal	z Brna - Černých polí	40
11. 12.	Košťálová Noemi	z Brna - Stránic	70
12. 12.	Sýkorová Vlasta	z Brna - Jundrova	82
13. 12.	Jedlička David	z Újezdu u Brna	10
16. 12.	Sázavský Martin	z Brna - Pisárek	50
18. 12.	Pokorný Jan	z Brna - města	81
21. 12.	Balabánová Jarmila	z Újezdu u Brna	70
26. 12.	Karpíšková Jana	z Brna - města	75
29. 12.	Cicvárek Patrik	z Modřic	10

Křty v říjnu

17. 10. Andreas Zduba, narozen 19. 3. 1989
Ingrid Zdubová, narozena 21. 6. 1999
24. 10. Jan Vladimír Šabacký, narozen 1. 9. 1997

Oddáni byli:

2. 10. 1999 Peter Hargaš a Klára Mauzerová, Brno – Červený kostel
9. 10. 1999 Miroslav Maláč a Hana Vaňurová, Brno – Červený kostel

rubrika

Sbor Brno II

Všem blahopřejeme a vypošujeme Boží požehnání do dalších dnů a let:

1. 12.	Emilie SLEZÁKOVÁ z Brna - Vinohrad	90 let
5. 12.	Věra SMRČKOVÁ z Brněnských Ivanovic	79 let
6. 12.	Alma BAŤOVÁ z Brna	87 let
8. 12.	Josef TOTUŠEK z Brna	79 let
8. 12.	Lidmila VACKOVÁ z Myslibořic	97 let
10. 12.	Marie BOHATÁ z Brna	70 let
11. 12.	PhDr. Blanka PAVLINCOVÁ z Brna	75 let
14. 12.	MVDr. Zdeněk MATYÁŠ z Brna – Řečkovice	76 let
15. 12.	Božena PEČINKOVÁ z Drásova	82 let
15. 12.	Helena MAJEROVÁ z Tišnova	89 let
15. 12.	Štěpánka NECHYBOVÁ z Tišnova	87 let
17. 12.	Božena SUCHÁ z Brna – Řečkovice	75 let
18. 12.	Růžena VOJTÍŠKOVÁ z Brna	75 let
24. 12.	Božena ŠTELCLOVÁ z České	70 let
25. 12.	Kamila NOVÁKOVÁ z Brna	75 let
26. 12.	Libuše MUSÍLKOVÁ z Brna	80 let
26. 12.	František HEMBERA z Kuřimi	82 let
27. 12.	Marta LOSKOTOVÁ z Brna - Král. Pole	78 let
28. 12.	Květa KRAMÁŘOVÁ z Brna	80 let
29. 12.	Věra VONDROUŠOVÁ z Brna – Bystřice	85 let
30. 12.	Ludmila DOBIÁŠOVÁ z České	83 let
30. 12.	Vlasta JIŘIČKOVÁ z Mor. Knínic	77 let

V měsíci říjnu jsme se rozloučili:

19. 10. Věra VRZALOVÁ z Brna, nar. 1917

HOSTY BOŽENY KOMÁRKOVÉ

byli všichni, kdo se dali pozvat do brněnského divadla Husa na provázku v pondělí 1. listopadu večer. Vydavatelství Eman při této příležitosti úspěšně završilo vydávání řady Spisů Boženy Komárkové svazkem č. 6 pojmenovaným "Tolerance jako podmínka života". Knížku uvedl prof. Jan Milič Lochman. Připomněl dílo Boženy Komárkové; ona sama je hodnotila vždy nadměru skromně, ve skutečnosti jim však oslovila několik generací přátel a žáků. Paní profesorka novem i příkladem vlastního života učila neuhýbat před palčivostí výzev přítomnosti. Kriticky, přesvědčivě a neúnavně vystupovala jako zastánkyně lidských práv proti totalitárním tlakům i pokušením doby. Činnou odpovědnost za život země a národa, zápas o "autentickou budoucnost" spatřovala jako projev "svědectví slova a života Ježíše Krista ke všem lidem."

"Z rozpětí skoro šesti století do tohoto zápasu dodnes volá Hus svoje napomenutí: abyste dobrých násilím tlačiti nedali a pravdy každému přáli! Je to výraz staleté kontinuity duchovních hodnot, které jsme společně přijali." – Tyto věty spolu s dalšími ukázkami ze spisů Boženy Komárkové přečetl zcela zaplněnému hledišti sklepní scény divadla Petr Oslzlý. Milena a Jan Šimsovi zhodnotili vydanou řadu a vyslovili svá dobrá přání vydaným knihám i jejich čtenářům. Hudební vstupy Kvarteta dokonale a krásně spoluutvářely atmosféru večera. Božena Komárková bývala za svého života důslednou učitelkou a přívětivou hostitelkou – proto ještě i v listopadu 1999 bylo užitečné a příjemné být jejími hosty.

jv

Milan Mrázek

Hluboký vztah k myšlení víry a hluboká náklonnost k prostředí, kde lze toto myšlení pěstovat a rozvíjet, totiž v církvi: Milan Mrázek (27.4.1924-1.9.1999) to učil, ztělesňoval, žil. V letech 1950-1990 působil jako kazatel českobratrské církve evangelické v Brně. Generace členů brněnských sborů ho poznaly jako kazatele, trpělivého a tichého pastýře, a zároveň jako brilantního učitele. Erudovaný bohoslovec a religionista, obdařený výjimečnou pamětí a schopností přesné formulace, zaujal – při nenápadnosti vystupování – okruh žáků široce přesahující hranice sborů a církvi. Dovedl laskavě a pozorně naslouchat; když souhlasil, bylo to s vnitřní účastí. Když nesouhlasil, činil tak pedagogicky, s vlídnou ironií. O to víc vyznačoval jeho osobnost náhlý a důrazný způsob, jímž opouštěl klidný nadhled a vystoupil s údernou rozhořčeností, potkal-li mezi bratřími lež nebo křivdu. I tak jsme jej znali. V tichosti bratra Milana Mrázka nebylo ani opatrnickví, ani nadbíhání lidem. Učil nás bát se Boha a dbát na jeho přikázání.

Obdobou odpovědného přístupu, s nímž vážil slova na kazatelně, byl i jeho písemný projev. Knížky a studie, které po něm zůstaly, jsou stručné, nenajdete v nich zbytečné slovo, ani poukazování na to, kolik vědomostí a práce je ve skutečnosti vloženo do každé věty. Pracoval usilovně a nepřestal být sám vůči sobě náročný, ani když ho zastihla vážná nemoc. Teprve odchod do důchodu znamenal, že se – po více než čtyřiceti letech – na víc než několik dnů vzdálil z Brna. Už jen málokdy jsme ho mohli potkat; jen jako host někdy přicházel, doprovázen jako dříve svou manželkou, moudrou a vlídnou paní.

S vyznáním naděje vzkříšení jsme se s bratrem Milanem Mrázkem rozloučili letos 11. září v Komenského kostele a u hrobu. Naděje je víc než zármutek.

jv

Cantate Domino

Pěvecký sbor Cantate Domino, který řídí Lydie Pospíšilová, vystoupil na koncertě v rámci Hudebních slavností Vysočiny v Humpolci. Tento festival je pořádán Svazem měst Vysočiny pod záštitou nadace ARTAMA. Už od dubna se konají koncerty ve Světlé n. S., Žďáru n. S., Novém Městě, Jihlavě, Chotěboři a dalších městech regionu. Sbor zazpíval část svého repertoáru duchovních písní autorů Bacha, Schütze, Komenského, Husa a dalších, slovem doprovázela Martina Nykodymová. Současně vystoupilo Humpolecké orchestrální sdružení s Brixio varhanním koncertem. Do evangelického kostela přišli evangelici z místa i okolí, ale i milovníci hudby, kteří mají málokdy možnost slyšet o milosti a lásce Boží, o důvěře a naději křesťanů a my jsme velice rádi, že jsme jim to mohli slovy našich písní říct.

Sborové odpoledne v Brně I

Na první listopadovou neděli jsme v prvním brněnském sboru pozvali všechny rodiče dětí, které přicházejí do Dětského klubu, nedělní školy, náboženství či konfirmačního cvičení. Chtěli jsme se společně zamyslet nad biblickou výchovou ve sboru a poradit se s rodiči o všem, čím by se dala tato práce zlepšit.

V kostele bylo v předních lavicích plno dětí a mládeže, konfirmandé měli úvodní a přímluvnou modlitbu, zpívalo se s kytarou, kázání bylo o nebezpečí různých pověr a nutnosti trpělivě dětem vysvětlovat, proč jsou některé věci nebezpečné, než jim je bez bližšího zdůvodnění zakazovat.

Po společném obědě jsme se sešli ve sborovém sále na faře. Skauti měli pro děti nachystané soutěže a hry. Bratr farář si připravil úvodní slovo, učitelé nedělní školy pověděli o tom, s jakým cílem tuto práci konají. Byl to podnětný a zajímavý rozhovor. Měl jen jednu vadu. V kostele byla řada rodičů, ale odpoledne na faru přišel jen málokdo. Bylo nám to líto, protože v anketě se ozvala řada kritických hlasů,

ale když bylo možné o věcech hovořit, nebylo s kým. Domnívali jsme se, že odpovědní setkání je nejvhodnějším způsobem, jak se o této věci poradit a hledat nové možnosti. Tato příležitost však zůstala nevyužita.

jg

Prázdniny na Blažkově

V úterý, 26. října se naše konfirmační skupinka vypravila strávit podzimní prázdniny na Blažkově, aby prohloubila své znalosti ke konfirmaci.

Sjelo se nás tam 10 konfirmandů, bratr farář Jiří Gruber, pan vikář, manželé Markovi a 2 psi. Výborně nám vařila sestra Marková. Myslím, že každého potěšil její domácí štrůdl k oslavě svátku 28. října.

Většinu času jsme trávili opakováním konfirmačních otázek a posloucháním výkladů pana faráře. Podle mého názoru bylo pro nás nejpřínosnější, když jsme mohli sepsat otázky ateistů, na které bychom nedokázali odpovědět. Odpovědi na některé z nich byly opravdu velice komplikované a bratr farář měl asi dost práce, aby nám je vysvětlil. Mimo jiné jsme také formou ankety rozebírali "Otčenáš". Nejsem si sice jistá, jestli naše otázky byly z teologického hlediska výstižné, ale alespoň byly zajímavým zpestřením. Projevilo se to například, když jsme odpověděli, že našim největším pokušením je čokoláda.

Večer jsme hráli různé společenské hry, které pro nás připravila dospělá část naší výpravy. Noční program jsme si organizovali sami. Věnovali jsme se "oduševnělým" hrám, hodným našemu intelektu, jako je třeba pexeso, na upíra či hru s příznačným názvem "na sardele".

Tyto čtyři společně strávené dny nám neumožnily se pouze zdokonalit ve hře ping-pong, ale hlavně jsme se mnohem lépe poznali. Rozhodně nejsme už tak zakřiknutí jako na začátku loňského roku a ve zvyšování hladiny hluku můžeme už se ctí konkurovat "kavárničce, která se schází souběžně s naším konfirmačním cvičením.

Nora Dostálová

Domácí pobožnost

Pozdvihnětež, ó brány, svrchků svých, pozdvihněte se vrata věčná, aby vjítí mohl král slávy. Kdož jest to ten král slávy? Hospodin zástupů, onť jest král slávy.

Ž 24,9.10

Advent je tady. Už zase, povzdechne-me si mnozí. V tom povzdechu je ale i kus radosti. Těšíme se na sváteční dny vánoc – i proto, že je to doba otevřených srdcí, čas budování vztahů; myslíme přece, jak udělat aspoň těm nejbližším radost. Také dveře otvíráme milým hostům. A těšíme se na zprávu o Božím sklonění se ke světu v dítěti Ježíšovi. Zní Boží výzva “otevřete, aby mohl vjít král slávy” i letos. Je připomenutím, že Bůh do lidského života opravdu přichází; nejen, že přišel, nejen, že někdy přijde, ale znovu přichází. Nedá si ve svém díle pro nás ničím bránit.

Ta výzva ale také upozorňuje, že bývá zavřeno z naší strany. Jako opevněná města jsou naše srdce, v nichž jsme si vybudovali stavby svého osobního bezpečí a štěstí. Otevřete! Musíme to uslyšet každý sám, musíme to uslyšet jako církve. Jinak zůstaneme zaneřádění tím, co jsme si do svých srdcí a hlav sami natahali. Znovu se otvírat – to potřeboval a potřebuje Boží lid.

Ježíšův příběh ukazuje, že nebylo a není samozřejmě pouštět ho do teplého pohodlí sebejistého srdce, ani do pustých šedivých všedních chvil bez naděje a radosti. Otevřete, přichází král slávy! Hospodin silný, mocný, udatný válečník, který se vy-pořádá se zlým, co život znehodnocuje a

ničí. S upřímnou touhou nechat si pomoci prožijeme advent. S odvážnou ochotou otevřeme dveře a okna síle Božího zájmu. Zná nás, ví, co musí pryč z našeho myšlení a jednání, aby mohl vejít a opanovat území, které Ježíš Kristus dobyl.

Naděje Popelářová

Sdělení redakce

Toto je poslední číslo prvního ročníku brněnského evangelického měsíčníku Setkávání. Všem jeho čtenářům děkujeme za přízeň a shovívavost vůči nedostatkům, o jejichž odstranění usilujeme. Děkujeme všem, kteří vyjádřili svůj názor a hodnocení na anketních listcích, které můžete odevzdat i dodatečně.

První číslo nového ročníku vyjde o vánocích. Předplatné na rok 2000 ve výši 100 Kč je možno zaplatit již během prosince a ledna v kancelářích obou sborů. Věříme, že se najde co největší počet pravidelných odběratelů. Pro ty, kteří si přejí časopis zasílat poštou činí předplatné 180 Kč. Ostatní budou mít časopis připravený na místě, které si sami zvolí (kostely, fara).

Evangelická akademie

Evangelická akademie - VOŠ sociálně právní a církevní střední zdravotnická škola zvou na **školní vánoční slavnost v úterý 22. 12. 1999**, která se bude konat v Betlémském kostele na **Pellicově 6 v 16 hodin**.

Program připravují studenti, zváni jsou rodiče, přátelé školy, vyučující, bratři a sestry ze sborů i veřejnost.

Setkání se slovem a hudbou

Již druhý rok budou adventní a vánoční bohoslužby v Červeném kostele obohaceny o hudební část, která navazuje na zvěstované a podtrhuje Slovo.

- 28. listopadu** zazpívá pěvecký sbor mládeže pod vedením Martina Grombiřika Roráty dne nedělního ze 16. století.
- 5. prosince** uslyšíme barokní triové sonáty v podání Alice a Lubora Přikrylových, Kateřiny Prudilové a Dana Marka
- 12. prosince** vyslechneme v Adventní kantiléně Hanu Medkovou – zpěv, Jana Pospíšila – violoncello a Lydii Pospíšilovou – klavír, varhany.
- 19. prosince** bude hrát na varhany David Postránecký, varhaník z katedrály na Petrově
- 24. prosince ve 23⁰⁰** bude zpívat pěvecký sbor mládeže pod vedením Martina Grombiřika Te Deum
- 25. prosince** bude zpívat Cantate Domino a Ratolesti.

Pokud není uvedeno jinak začínají bohoslužby v Červeném kostele vždy v 10 hodin.

Dětská vánoční slavnost

Dětská vánoční slavnost ve sboru **Brno I** se koná čtvrtou adventní nedělí 19.12. v 15 hodin v Betlémském kostele. Nejmenší děti přednesou pásmo básní a písní, starší děti zahrají vánoční hru: “Poutníci do Betléma”.

Dětské vánoční odpoledne ve sboru **Brno II** se koná také v neděli 19.12. v 17 hodin v Blahoslavově domě. Na programu je hra s písněmi: “Vánoce před koncem světa.”

Ekumenická novoroční bohoslužba

Ekumenická novoroční bohoslužba za účasti zástupců brněnských církví se koná 1.1. 2000 v 15 hodin v katedrále na Petrově.

Varhanní koncerty v Blahoslavově domě

pokračují (samozřejmě) také v prosinci a v lednu. 12. prosince vystoupí Věra Karasová – Trojanová (varhany) a Jan Broda (trubka). Na Nový rok, 1. ledna 2000, bude účinkovat Silvie Pečínková – Jebáčková. Oba koncerty začínají v pět hodin odpoledne. Všechny, kdo mají rádi (dobrou) varhanní hudbu, srdečně zveme do Blahoslavova domu na Lidické ul. č. 79.

Pozvánka na výstavu

Chtěla bych vás pozvat na výstavu “Od gotiky k renesanci”, kterou uspořádala Moravská galerie v Místodržitelském paláci na Moravském náměstí.

Pokud si pod tímto názvem představujete nezáživnou výstavu, budete příjemně překvapeni. Uvidíte například vybavení středověkého kováře, ukázkou, jak spojovat barevná skla olovem do vitráže, jak se zlatí plátkovým zlatem anebo kameny, ze kterých se v gotice získávaly různé barvy. Pomocí jednoduché didaktické hry se vy a vaše děti můžete naučit, co to je fiála, krab a žebro a také si třeba zkusit, jak se psalo husím brkem - řeknu vám, je to pěkně těžké. Za zvuku gotické a renesanční hudby uvidíte vinnou míru z Louky, hřeben, kterým se česal biskup v 14. století, nechýbí ani zbraně a brnění.

Výstava je otevřena od 10 do 17 hod., denně kromě pondělí a úterý, až do konce února. A ještě jedno upozornění: Pokud se rozhodnete zasnít se nad výrazy tváří a gest rukou středověkých soch, neodkládejte si v šatně kabát. Gotické sochy totiž teplo nemilují.

Marta Procházková

Mistr a Markétka

Do hlubin faustovského příběhu vede diváka nová inscenace Městského divadla v Brně. Mistr a Markétka podle M. A. Bulgakova získali – údajně už po deváté v české verzi – jevištní podobu. Zdeněk Černín odvážně spolehl na románový text, a zdařilo se. Z diváka to rychle, spolehlivě a snad nemilosrdně udělá účastníka bolesti a touhy, přiměje vidět hrůzu, a umožní přesto si nezakrýt oči. Příběh Mistra - nadaného spisovatele - a jeho milé křičí po naději, ačkoli každý vidí, že naděje umírá dřív než zlomený člověk. Děj překračuje meze, nedá se zadržet v čase a prostoru. V překvapivém rytmu se z prázdného jeviště obratem stane scéna plná nejdivočejšího běsnění oblud, nebo odvede z ticha místodržitelského Pilátova sídla v Jeruzalémě k pohledu na megalomanské panorama města stalinských časů, případně pozve k pohledu do mimosvětového neznáma. Snaha veřejných ideologů a tajných dobře vyzbrojených soudruhů uzavřít a zneškodnit jak fantazii, tak fakticitu pod velikánskou rudou hvězdou v Bulgakovově Moskvě třicátých let je směšná. A to ne kvůli pochybné možnosti zapomenout – zapomenout na přítomnost v trapné zábavě, opilecky se propotácet ubohostí těch časů (opravdu jenom tamtěch časů?) prošpikovanou sadisty a fyzly, zbabělci a hňupy – je to všecko jinak. Znicotnění, které si “nový” řád vybral za spojence, aby se mohl pošklebovat ptaní po lásce, kráse, pravdě a věčnosti, se samo postará o další stupeň vlastního vývoje. Dlouho předtím, než si toho lidé stačili všimnout, pohybuje se v jejich středu sám kníže zla se svou čeládkou. Vysmívá se tuposti i vychytralosti. Ty, kdo si už zvykli tahat za nitky, posílá teď tam, kam dosud sami posílali své oběti: do kobek tajné policie a uzavřených oddělení v blázcinci. Šíří kolem sebe zkázu a děs – a není schopen být horší než

zoufalství působené Mistrovými a Markétčinými současníky. Ve světě, v němž lidé nemají místo pro Boha, začne být ďábel nechtěným zastáncem lidskosti.

Pravosláví ruského románu ví, že moc zlého není absolutní, je služebná. Musí se stát strůjcem odpočinku připraveného Mistrovi, jemuž nedopřáli pokojně žít ani zemřít. “Jak může člověk něco spravovat, jestliže je zbaven možnosti sestavit plán, dokonce i na tak směšně krátkou dobu, jako je například tisíc let? A dokonce vám nemůže ani spolehlivě říci, co se s ním stane příští den.” Černínův Maestro Wolland ví, jak diváka zaskočit: přiměje jinou postavu, polonahou a pološílenou, aby obrátila jeho výsměšnou otázku do hlediště. Vládce všech černých mágů by totiž nerad slyšel, že právě také jeho pravomoc je vymezena a (už zakrátko) skončí. Už nyní je přinucen nedobrovolně asistovat při vyhlašování svobody uvězněným, zatracovaným, odsouzeným do beznaděje. V bouři na netopýřích křídlech odlétá, děsivější než kdy předtím – ale to proto, aby odvedl unavené poutníky, neboť ti mají dojít klidu.

Skvělá režie se uprostřed výpravy provokující fantazii opřela o pozoruhodnou práci herců. Tak to smí vidět divák. Další patřičné odborné kritice, zatímco sem náleží doporučení: Rozbijte prasátko, seberte odvahu a jděte se na to podívat. A pokud v noci po představení nebudete moci usnout, nevyčítejte to ani hercům ani recenzentovi – náhlá nespavost může mít mnohem hlubší příčinu.

(Michail Bulgakov, Mistr a Markétka. Scénář a režie: Zdeněk Černín. Uvádí Městské divadlo Brno. Premiéra 22. října 1999.)

jv

Knihy

Za všechno může jablko

V minulém měsíci byla na trh uvedena kniha Ephraima Kishona “Za všechno může jablko” dokonce za přítomnosti samotného autora, který se staval v Praze cestou z frankfurtského knižního veletrhu. “Ephraim Kishon je nejznámějším a nejuznávanějším světovým humoristou současnosti. Jeho knihy vyšly doposud v 35 jazycích v nákladu bezmála 45 milionů výtisků” - píše se o něm na záložce přebalu knihy.

Stručně o jeho životě. - Pochází z maďarské židovské rodiny. Narodil se 23.8.1924 v Budapešti a původně se jmenoval Ferenc Hoffmann. Po vypuknutí války postihl jeho rodinu osud tehdy typický pro většinu evropských Židů - holocaust. On sám byl s otcem zařazen do pracovního tábora a v závěru války prošel i sovětským zajetím. Do nového života si odnesl zásadní odpor proti totalitě jakéhokoliv typu a rozhodnutí stát se spisovatelem. Začal psát pod pseudonymem Ferenc Kishon satirické texty pro rozhlas. V roce 1949 se rozhodl odejít do obnoveného státu Izrael. Díky imigračnímu úředníkovi tam získal jméno, pod nímž se proslavil, Ephraim Kishon. Musel se naučit hebrejsky a pracoval v kibucu jako elektrikář. Až uměl hebrejsky, začal zase psát a podařilo se mu prosadit do nejrozsáhlejšího izraelského deníku Ma'ariv. Psal tam své fejetony a povídky přes třicet let. Má tři děti a žije střídavě v Tel Avivu a ve švýcarském Appenzellu. Vydal celkem 46 knih povídek a 2 romány a 8 divadelních her, některé hry hrála i divadla v Praze.

Řada Kishonových knih vyšla i v češtině: Inkognito v Praze, Nevědek světem vládně, Povídky o rodině, Povídky o cizi-

ně, Povídky o daních, Domácí lékárnička pro zdravé a také román “Na ostří hřebenu” (v originále “Mein Kamm”).

A nyní vyšla česky i jedna z jeho nejlepších knih “Za všechno může jablko” ve skvělém překladu renomovaných překladatelů Luby a Rudolfa Pellarových.

Ephraim Kishon se po celý svůj život věnuje zkoumání lidské přirozenosti ve vztahu k předpisům, zejména božím předpisům. Činí tak s respektem a kriticky, satirou a humorem.

V této knize, kterou byste neměli pomínout, se zaměřil na Desatero - umí se dívat lidskýma očima s moudrostí sobě vlastní. Pozoruje a konstatuje, co vidí, a svá pozorování konfrontuje s historickými příklady z bible. Jeho výklady jsou nečekané, vynalézavé a vtipné. Dovolte malou ukázkou.

“V bibli je takřka všechno. Jenom ne chvála lidského charakteru. Člověk se nemůže zbavit dojmu, že Bůh náš Pán tu konstrukční vadu brzoučko objevil a vyvodil z ní dalekosáhlé důsledky. Není jisté náhoda, že během prvních dnů pokaždé, kdy něco stvořil, viděl, “že je to dobré”, toliko když stvořil člověka, se této poznámky zdržel.

Intuice? Kdo ví?

A Stvořiteli nezbylo než žít s vědomím, že ta koruna stvoření je nejen posedlá sexem, nýbrž občas nezaváhá a udělá nějaký malý podraz. Už brzo se musel Pán dívat, jak Jákob připravil svého bratra Ezaua hnusným trikem o právo prvorozenství a jak potom Jáкова podfoukl jeho strýček Lában se svými dvěma dcerami a dokonce dvakrát.

Ale to už toho měl Bůh dost, a tak se rozhodl, že příštím generacím načrtne jasná pravidla hry. Tak se zrodila myšlenka Desatera přikázání. A já tady teď ve svém biblickém stáří sedím u psacího stolu, a čím intenzivněji se oním tématem zabývám, tím je mi jasnější, že jsem v posledních padesáti letech nedělal nic jiného, než svým čtenářům našeptával, jak oněch deset přikázání legálně obcházet. Moje satiry nejsou nic jiného než humorné návody, jak na to. Ale ať se nikdo nedá mýlit mou ironií. Pokládám bibli za nejvýznamnější a nejúchvatnější knihu světových dějin a Desatero přikázání za morální základ lidské společnosti. Jenže žádný satirik nemůže být zbožný. Náboženství totiž nestrpí kritiku. A satirik je zosobněná kritika. Humor není nic jiného než nekonečné hledání pravdy skryté za krásnými slovy. Satirik je opak lichotníka. Obdivuje a ctí Stvořitele všehomíra, nemá však přílišnou důvěru v jeho pozemské zástupce. Humorista je zajatcem své logiky. Musí však přiznat, že zbožný způsob myšlení kupodivu zplodil lepší lidi než moderní civilizace, že ta košer kuchyně, vzbuzující posměch, vychovávala mládež líp než ta dnešní počítačová technologie....."

Ephraim Kishon naplňuje po svém tradici proslulého židovského humoru vidoucího vždy trochu za roh. V tomto případě za roh božích přikázání.

Text knihy je doplněn ilustracemi Rudolfa Angerera, které byly převzaty z německého vydání. Knihu vydal Odeon, stojí 195,- Kč.

Eva Šimková

Dětský koutek

Nedělní škola

Nyní si zopakujeme to, o čem jste si povídali v několika posledních setkáních nedělní školy.

- 1) Proč Saul, když stál před pelištějskými vojsky, při obětování nepočkal na Samuele?
- 2) Bylo správné, že Saul při dalších problémech s Pelištějci vyhledal ženu, která vyvolávala duchy? A proč?
- 3) Jak prorok Nában upozornil Davida na jeho hříchy?
- 4) Postavil Davidův syn Hospodinův chrám?
- 5) Jak se liší počínání krále Davida od Saula poté, co byli proroky upozorněni, že nekonají dobré věci?

Odpovědi na otázky s Vámi prohodí učitelé v nedělní škole 12. 12. 1999

Poznej příběh z Bible

O jaký příběh se jedná?

Pro mládež

Hesla mladých svišťů

Možná by s zdálo, že vám dnes chci doporučit nějakou knihu vhodnou pro skauty, vždyť každý z nás si jistě vzpomene na americkou skautskou příručku Rádce mladých svišťů. Ale není tomu tak, přestože ji napsal bývalý skaut, doktor filozofie, Erazim Kohák.

Knihy je vlastně sbírka mnoha krátkých zamyšlení nad tématy všedního života. Myslím, že není třeba dále jeho dílo příliš uvádět, napovědět vám může jedna povídka, kterou zde otiskujeme.

Knihu si můžete zakoupit v kterémkoliv knihkupectví asi za 148,- Kč

Co je zázrak?

Vlastně všechno. Vždyť by tady nemuselo být nic. Stačilo by, aby se v průběhu těch 350 miliónů let průměrná teplota vysunula jen o málo z uzoulinkého rozpětí asi 15 stupňů Celsia a život by nebyl, jako na Marsu, kdysi zřejmě také živé planetě. Nebo osobněji: Dnes ráno jste se probudila. Živá. Tolik lidí se neprobudilo. Tolik lidí už není. Vždyť je to takový zázrak, že něco vůbec je. To je ten základní zázrak, křehoučký zázrak života uprostřed nicoty. Zázračná vůně květiny, zázračná miniaturizace mouchy, zázrak stvoření. Prostě všechno.

A je to také svízel. Zázrak Božího stvoření lidem tak zevšední, že zapomenou, co to vůbec zázrak je – a že je to stvoření. Myslí si, že je to taková mechanická všednost, jako by příroda nebyla prolnta boží přítomností. Jako by byla "jen přirozená". Pak si dovedu představit zázrak jako jen něco "nadpřirozeného", jako by

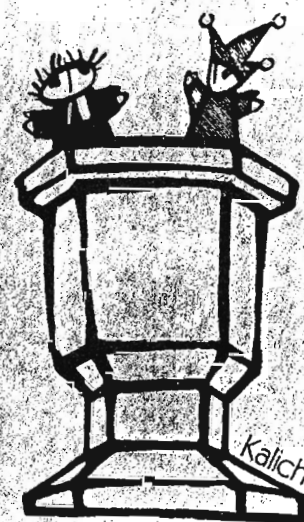
Bůh ve světě nebyl a musel do něj teprve vstupovat. Jako by byl světu cizí.

Jenže to je omyl. Svět není nikdy bohaprostý. Bůh do něj nemusí vstupovat jako něco "nadpřirozeného", protože v něm už je. Imanuel, to je hebrejsky Im anů El, s námi Bůh. Třeba je jen toho, abychom si my Boží přítomností všimli. Proto lidé vyčleňují některé události jako mimořádné či jako zázraky v tom lidském smyslu. Jsou to znamení, jimiž nás Bůh upozorňuje na svou přítomnost.

Tak třeba se potopí nějaká loď se ztrátou posádky i cestujících a jen jedno dítě se zachrání na lodní truhle, hned řekneme, že je to zázrak. Jenže, když loď bezpečně doplve do přístavu, bez jediné ztráty, je to ještě větší zázrak. Jen si potřebujeme začít všimnat všech znamení, jimiž nám dává Bůh o sobě vědět.

(z knihy Hesla mladých svišťů – Erazim Kohák)

Hesla mladých svišťů

Erazim Kohák

Armáda spásy v Brně

jak nám o ní vyprávěl kazatel sboru kapitán Přemysl Kramerius

V Brně jsou otevřena tři střediska Armády spásy. Především ubytovna pro bezdomovce na Mlýnské ulici 25 s kapacitou 120 lůžek. Denně jsou plně obsazena. Klienti jsou zde zaopatřeni po tři dny, tento čas mohou využít k hledání zaměstnání. Druhé středisko na rohu Bratislavské a Kornerovy ulice je zaměřeno na práci s Romy. Schůzky romské mládeže, dětský klub a v pátek romské křesťanské shromáždění, které navštěvuje asi 40 věřících Romů. Toto malé společenství by mělo být základem budoucího romského křesťanského sboru v Brně. Třetí středisko na ulici Staňkově č. 6 je současně sídlem sboru Armády spásy. Je v provozu ve všední dny od 9 do 15 hodin, poskytuje teplé obědy a po celý den je útočištěm pro osamělé starší, občany Brna, zčásti sociálně potřebné. Odpoledne jsou zde programy a hry pro školní děti, jejichž rodiče jsou v práci. Probíhají zde také bezplatné kurzy angličtiny, které navštěvuje asi 30 studentů. Pro plnění všech těchto úkolů zaměstnává Armáda spásy na 40 pracovníků, většinou členů svého sboru.

Práce Armády spásy je finančně zajišťována jednak z příspěvků od magistrátu města Brna, dále z darů rozličných podniků a institucí, z darů vlastních členů a konečně z výtěžku pověstných kotlíků. Jeden z nich budeme mít možnost vidět v průběhu prosince na České ulici.

Pan kazatel Kramerius vyprávěl i o další evangelizační činnosti brněnského sboru AS. Začínají u těch nejmenších – členové sboru budou v předvánočním čase předávat balíčky s hračkami z Anglie dětem v mateřských školách. Ve spolupráci s úřadem městské části Královo Pole budou připraveny dárkové balíčky pro sociálně slabé a potřebné rodiny.

Pro veřejnost v centru Archa v Bystřici bude Armáda spásy promítat v prosinci

film Ježíš. Na promítání bude pak v lednu navazovat cyklus přednášek o křesťanství, o osobě Ježíše Krista a jeho evangeliu, rovněž v bystrcké Arše. Protože tento prostor je pro budoucí práci Armády spásy v Brně poměrně malý, plánuje se otevření Centra mládeže v nově rekonstruované budově v Bystřici.

Středisko získalo z ciziny větší počet nahrávek Nového zákona na kazetách, kterými chce oslovit nevidomé občany. Předvánoční koncert 17. prosince na Staňkově ulici bude zaměřen hlavně pro mladé a konečně tradiční štědrovečerní oběd pro ty, kdo se ocitli bez domova a bez přátel, se bude podávat 23. prosince. Pozvání k němu bude zveřejněno v mediích a plakátky.

Sborový týden Armády spásy vypadá podobně jako ten náš: biblická hodina v úterý v 17,30, setkání starší generace ve středu po obědě, mládež v pátek v 16 hodin. Nedělní shromáždění navštěvuje obvykle asi 60 lidí. Duchovním sboru je mladý kazatel kpt. Přemysl Kramerius. Na jeho životním příběhu, který mi v krátkosti pověděl, jsem si musela uvědomit, jak moudře nás Pán Bůh vede a jak je dobré dát se jím vést.

Jistě víte, že mezinárodní ústředí AS sídlí v Londýně, kde také tato křesťanská organizace v roce 1865 vznikla. V naší republice byla činnost Armády spásy po nucené přestávce obnovena v roce 1990, nejprve v Praze, kde vzniklo Ústředí Armády spásy České a Slovenské republiky vedené dnes majorem Colinem Huntem. Brněnské středisko pomáhali v tomtež roce zakládat angličtí a holanďtí důstojníci AS. Po devět let tedy u nás naplňuje Armáda spásy ušlechtilé cíle, jako je šíření křesťanského náboženství, vzdělávání a odstraňování bíd.

lm

SOS dětské vesničky

Také letos zazáří na brněnském náměstí Svobody vánoční strom, pod kterým bude možnost vyjádřit lidskost, solidaritu a lásku formou příspěvku do pokladničky. Polovina výtěžku bude věnována na konto výstavby SOS dětské vesničky v Brně - Medlánkách. V rámci vánočního programu na náměstí Svobody vystoupí na podiu u stromečku řada dětských souborů a skupinek z brněnských farností a sborů. Letos poprvé byli pozváni také zástupci brněnských církví, aby oslovili veřejnost v době od 24. 12. do 26. 12. Rovněž se uskuteční ekumenická mše s požehnáním.

Vzhledem k tomu, že evangelické sbory patří mezi přátele Sdružení SOS dětských vesniček a každoročně přispívají na konto sdružení, děkujeme touto formou za dosavadní přízeň a přejeme všem krásné prožití vánočních svátků.

*Lenka Pelánková, kancelář SOS DV Brno,
Borůvková 9 Brno*

Chcete si naladit vysílání TWR?

V Brně je najdete na frekvenci Radia Proglas, tj. 107,5 MHz. Denně od 7,45 do 8.00 jsou to vzdělávací programy a výklady Písma a od pondělí do pátku 21,00 - 21,30 pořad Světem Bible.

Na satelitu ASTRA, kanál 38, si TWR můžete naladit denně odpoledne od 16,30 do 17.00 hodin. V pondělí zde uslyšíte kupř. pořad Biblická škola, ve středu a v sobotu pořad Evangelium.

Na krátkých vlnách v pásmu 41 a 49 m je to večerní čtvrthodinka od 18,15 do 18,30, a to v pondělí pořad Bible pod lupou, v úterý výklad epištoly k Filipským, ve čtvrtek Slova naděje a v pátek o Evangelium.

A konečně na střední vlně 215 m/1395 KHz vysílá TWR pro ty, kdo rádi poslouchají v noci, denně od 22,30 do 23,00 hodin. V sobotu je to kupř. zajímavý pořad Manna, což jsou zamyšlení nad smyslem života, o milosrdenství, o našich omylech, o postmodernismu a jiné.

Podrobné informace lze získat v informačním zpravodaji TWR, který na požádání redakce ochotně zašle. Adresa: TWR, POBox 96, 65696 Brno.

L. Marková

Foto ze setkání Dorostu po 60 letech

Společnou fotografii ze setkání Dorostu po 60 letech je možno objednat ve farní kanceláři sboru v Brně I. Cena je 23 Kč (formát 13 × 18 cm) nebo 65 Kč (18 × 24 cm).

Zprávy ze staršovstva

Brno I

Na mimořádné schůzi 18.10. byly projednány podněty z ankety, která proběhla mezi členy sboru počátkem roku. Bude se pokračovat v nenásilném učení nových písní z chrámového zpěvníku. Bude svolána schůzka varhaníků našeho sboru. Písně s kytarou budou zařazovány při rodinných nedělích. Staršovstvo plánuje setkání se zástupci mládeže (v lednu) a chce usilovat o lepší spolupráci a koordinaci akcí s Evangelickým skautem. Bratr farář byl pověřen zjistit, kdo by měl zájem o schůzky střední generace. Bylo doporučeno občasně společné setkání všech tří skupin mládeže našeho sboru. Jednalo se o sborovém zájezdu do Prahy na Pašijové hry. Zvažuje se instalace nástěnek na fasádu fary do Joštovy ulice a výraznější upozornění o pravidelném konání bohoslužeb ve vchodu do Červeného kostela. Podle možnosti bude po bohoslužbách rozhovor s kazatelem o kázání – v zadní učebně na faře. Bylo konstatováno, že již delší dobu nikdo nežádal o vysluhování večere Páně v rodině, ačkoli byla tato možnost ve sborovém dopise nabídnuta. Budou opět zváni kazatelé ostatních církví.

Při řádné listopadové schůzi se hovořilo o přípravě konfirmační slavnosti, adventních a vánočních bohoslužeb. Připravuje se společný vánoční dopis pro oba brněnské sbory. V Červeném kostele byly instalovány sálavé panely do 6 lavic. Náklady na jednu lavici činí cca 5.000 Kč. Na tento účel jsme obdrželi dar 10.000 ATS od přátel z Vídně. Skautům bylo poděkováno za přípravu sborového odpoledne 7.11. Staršovstvo vyslovilo souhlas se

zřízením internetových stránek sboru a e-mailové adresy. Starším byl předložen podrobný přehled o plnění sborového rozpočtu. Na saláru nám zatím chybí asi 100.000 Kč. Byl projednán rámcový plán sborové činnosti na první pololetí roku 2000. Staršovstvo bylo informováno, že sestry Rut Hanáková a Jitka Najbortová byly zvoleny za členky představenstva střediska Diakonie v Brně. Finanční komise má za úkol zvážit pojištění všech sborových budov. Bylo poděkováno všem, kteří přispěli ke spokojenosti účastníků celocírkevního setkání učitelů NŠ 6.11. Další schůze bude 13.12. v 18,30.

jg

Brno II

Staršovstvo sboru Brno II vyslechlo na listopadové schůzi vedle běžných zpráv také přehlednou zprávu faráře o studijním pobytu v kaz. semináři v Elberfeldu (Wuppertal, SRN). Bratr farář při podání této zprávy poděkoval svým spolupracovníkům a starším sboru za úsilí, které věnovali sborové práci po dobu nepřítomnosti faráře ve sboru. Staršovstvo rozhodlo o drobných změnách v organizaci sborového hospodaření. Převážnou část jednání věnovalo rozhovoru a usnesením o podobě práce sborové sestry. Rozhodlo o zpracování podrobného přehledu činnosti sborové kanceláře v Blahoslavově domě. Konstatovalo s uspokojením, že ve sboru začal pracovat jako vikář absolvent teologického studia na ETF UK, Mgr. Jiří Malý. Přejeme bratru vikáři radost z dobré služby.

jv

Týden ve sboru

Brno I

Brno II

Pondělí

18,30 - staršovstvo 13.12.
19,00 - sborové vzdělávání

18,30 - staršovstvo 13.12.

Úterý

15,30 - příprava dospělých ke křtu
17,00 - dětský klub (pro předškolní a 1. třídu)
17,00 - biblická hodina (od 2. do 7. třídy)
18,00 - dorost - setkání mladší mládeže

18,00 - biblická hodina v Králově Poli
19,30 - třicátníci (7.12.)

Středa

13,00 - služby Boží - Diakonie Hrnčířská
15,00 - kavárnička (pro dříve narozené)
16,30 - konfirmační cvičení
18,30 - rozhovor nad biblí - setkání pro dospělé
19,00 - sdružení mládeže

13,00 - služby Boží - Diakonie Hrnčířská
18,00 - biblická hodina v Blahoslavově domě
19,15 - mládež

Čtvrtek

9,30 - příprava dospělých ke křtu
16,00 - konfirmační cvičení
17,00 - biblická hodina pro dospělé
18,00 - pastorační rozhovory (po domluvě)

15,00 - vyučování dětí I
16,00 - vyučování dětí II
16,15 - příprava konfirmandů II.

Pátek

15,00 - náboženství - Rychmanov
18,30 - zkouška pěveckého sboru
19,00 - setkání mládeže

Sobota

10,00 - služby Boží v DD Kociánka (11. 12. a o vánocích)

Neděle

9,40 - modlitební chvíle
10,00 - nedělní škola pro děti
11,00 - setkání na faře při kávě a čaji

9,00 - nedělní škola pro děti
10,00 - setkání na faře při kávě a čaji

SETKÁVÁNÍ - brněnský evangelický měsíčník. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. **Odpovědní redaktori:** J. Gruber, J. Vítek.

Na čísle spolupracovali: Marek Baláš, Miloslav Cahlík, Iva Malíková, Ludmila Marková, Daniela Ryšavá, ThDr. Josef Veselý, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek, Katka Valentová a externí spolupracovníci. **Registrováno pod číslem: R7/98.** Vychází 10 x ročně poslední neděli v měsíci. Časopis je možno objednat na adrese sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. **Doporučená cena 10 Kč.** **Adresa sboru ČCE Brno I -** Opletalova 6, 602 00 Brno, tel.: 05/42211453. **Adresa sboru ČCE Brno II -** Lidická 79, 602 00 Brno, tel.: 05/41 21 24 69. **Datum uzávěrky příštího čísla:** 8. 12. 1999.